

tage eller rette den urigtige Betegnelse, eller, hvis Varerne ikke ere producerede her i Landet, da, for saa vidt han foretrækker det, udføre dem af Landet.

Det vil ses, at saavel denne Bestemmelse, som Bestemmelsen i § 1 om Sælgerens Erstatningspligt er betinget af, at Straf kan idømmes. I hvert Fald Erstatningspligtens Afhængighed i saa Henseende er næppe stemmende med de i dansk Ret ellers fulgte Regler.

De i § 1 indeholdte Bestemmelser om Brugen af Varebetegnelser, som indeholde en urigtig Angivelse af Varens Frembringelsessted (urigtigt Stednavn), komme ifølge Lovens § 3 ikke til Anvendelse, naar den paagældende Betegnelse er gaaet over til efter den almindelige Opfattelse eller Skik og Brug i Handelen at angive Varens Art og Tilvirkningsmaade eller lignende og ikke Stedet for Frembringelsen, jfr. f. Eks. Betegnelsen Champagne. Fremdeles betragtes en Varebetegnelse, der bestaar i Angivelse af Mønt, Maal eller Vægt, ikke som en Varebetegnelse, ligesom den Omstændighed, at der til en Varebetegnelse er brugt et andet Sprog end det Lands, hvor Varen er frembragt, eller hvorfra den er indført, ikke er tilstrækkelig til at bringe Betegnelsen ind under Lovens Bestemmelser om urigtige Varebetegnelser, men Afgørelsen heraf beror tillige paa Betegnelsens Indhold. Ifølge § 3, sidste Stykke, bliver endelig en Betegnelse, som i og for sig maatte anses for en urigtig Angivelse af en Vares Frembringelsessted, ikke at anse som en saadan, naar der ved en tydelig og holdbar tilføjet Betegnelse er givet Oplysning om Varens virkelige Frembringelsessted.

Efter at Loven dernæst i § 4 har givet specielle — nu forandrede — Regler angaaende urigtig Betegnelse som dansk Smør af fremmed Smør, der udføres eller transiteres, fastsætter Loven i § 5 Straf (af Bøder indtil 500 Kr.) for den, som paa Skilte, i Bekendtgørelser, paa Regninger, Fakturaer eller andre Forretningsdokumenter urigtigt angiver at have modtaget Belønninger paa Udstillinger, anbefalinger eller Attester fra Myndigheder for Varer, tilvirkede eller forhandlede af ham, eller at være enten Indehaver af dansk Patent eller Forhandler af Varer, beskyttede ved dansk Patent.

Betingelserne for Lovens Anvendelse overhovedet ere saaledes, *enten* at der paa selve Varen eller dens Etikette er anbragt en urigtig Betegnelse (Lovens § 1), *eller*, for saa vidt angaar urigtige Angivelser paa Skilte, i Bekendtgørelser, paa Regninger, Fakturaer eller andre Forretningsdokumenter, at den urigtige Betegnelse er af et ganske specielt Indhold (Lovens § 5).

Angaaende Indholdet af Bestemmelserne i Straffelovens §§ 215 til 220, 251, 256 og 257 henvises til de paagældende Lovbestemmelser.

Som ovenfor berørt er den Beskyttelse, der ydes Erhvervslivet mod Udslag af illoyal Konkurrence, imidlertid ikke indskrænket til de foranførte ret sparsomme Lovbestemmelser, men Domstolene have i et vist Omfang erklæret Handlinger, der utvivlsomt synes at burde karakteriseres som illoyale, for retsstridige. Dermed er man eo ipso naaet til det Værn, som haves i Nedlæggelse af Forbud mod saadanne Handlinger, og der vil efter Omstændighederne yderligere kunne rejses Erstatningskrav i Anledning af saadanne Handlinger. Det Værn, der saaledes er skabt, synes dog ikke med Sikkerhed at kunne hævdes at strække sig længere end til

1. faktisk urigtige Meddelelser om de af en anden forhandlede Varers Beskaffenhed, Oprindelse o. l.
2. faktisk urigtige Meddelelser om en Persons Insolvens samt
3. offentlige Advarsler — eller dog Advarsler til ubestemte Kredse af Personer — mod at indlade sig i Forretningsforbindelse o. l. med en Person.